

gen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 10: Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. (Udbetaling ved livstruende sygdom).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/10 2006. Første behandling 27/10 2006. Betænkning 15/11 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 75: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsgivers pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet. (Ændring af godtgørelsesniveauet).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 15/11 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsgivers pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet. (Godtgørelsesniveauet).

Af Thomas Adelskov (S) m.fl.

(Fremsat 14/11 2006).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 13.55

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ændringen af ansættelsesbevisloven må siges at være en sag, hvor vandene virkelig deler sig i Tinget. Vi er faktisk rigtig uenige i den her sag. Dét fremgår med al tydelighed af det private lovforslag L 70 og regeringens forslag, og det bliver endnu tydeligere, når man læser bemærkningerne til L 70. Her tales der om bonkammerateri og om, at noget er skandaløst. Bemærkningerne er fulde af sådanne sprogløst.

Ansættelsesbevisloven er speciel i forhold til de andre ansættelsesretlige love. Den er speciel, fordi den ikke giver lønmodtageren egentlige materielle rettigheder ud over retten til at få et ansættelsesbevis, modsat f.eks. virksomhedsoverdragelsesloven eller forskningsbehandlingsloven. Men loven er trods sit ringe materielle indhold væsentlig. Jeg synes absolut, det er rimeligt, at en lønmodtager som minimum får et stykke papir, hvor de væsentlige vilkår for ansættelsen fremgår. Så det er ikke på det her punkt, uenigheden skal findes.

Af bemærkningerne til L 70 fremgår det, at Socialdemokratiet – forslagsstillerne mener vel egentlig Socialdemokraterne – ønsker at fratage beskæftigelsesministeren, som p.t. er mig, bemyndigelsen til at fastsætte godtgørelsesniveauet administrativt. Socialdemokraterne mener, at ændringen er nødvendig for at undgå det misbrug af bemyndigelsesbestemmelsen, der har været, og som blev slået fast med Højesterets dom i maj 2006, hvor ministeriets bekendtgørelse blev erklæret ugyldig. Det er voldsomme ord.

Jeg ser ingen grund til at kommentere de noget kradsbørstige bemærkninger, der er udarbejdet til L 70, men jeg vil blot bemærke, at Beskæf-